

## Р Ъ Ч Ъ

ПРОИЗНЕСЕНА ОТЪ МИНИСТРА НА НАРОДНАТА ПРОСВѢТА,  
г. СТ. ОМАРЧЕВСКИ, НА 18 ЮЛИ ВЪ ДОМА НА ИВ. ВАЗОВЪ  
ПРИ ПРЕДАВАНЕ НА НАРОДНИЯ ДАРЪ.

Драги поете,

XIX-то Обикновено Народно Събрание, I-ва извънредна сесия, въ 33-то си заседание, държано на 22 юни 1920 год., по предложение на правителството прие рѣшението, по случай двойния Ви юбилей — петдесетъ години отъ книжовната Ви дѣйностъ и седемдесетъ-годишнината отъ рождението Ви — да Ви поднесе въ знакъ на признателностъ за Вашитѣ високо цѣнени отъ цѣлия български народъ заслуги къмъ родната книжнина, култура и общественостъ едноврѣменно дарение отъ сто хиляди лева. Това дарение, цѣлото Ви имотно състояние, както и самъ Вие лично, се освобождавате по силата на горното рѣшение отъ всѣкакви данѣци и повинности.

Понеже менѣ, като Министъръ на Народното Просвѣщение, се падна честта да Ви съобща това и същеврѣменно да Ви поднеса дарението и брой 81 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 14 юли 1920 год., дѣто е публикуванъ указътъ за рѣшението на Народното Събрание, азъ бързамъ, драги поете, да Ви заявя, че далечъ не смѣтамъ тоя актъ на признателностъ за една награда, еквивалентна на онова, което Вие сте дали на страната, а само за единъ бѣлѣгъ, че Вашето дѣло е оцѣнено високо отъ народа, за чието издигане на колкото е възможно по-голѣма интелектуална и морална висота Вие сте работили прѣзъ половина вѣкъ, и отъ държавата, чието закрѣпване Ви е билъ най-голѣмия идеалъ, понеже само при една здрава, на яки основи иззидана българска държава могатъ да се обезпечатъ условията за разцѣфване на всичко скъпо, което колективната българска душа носи въ своитѣ най-скрити тайници и съ което, прѣсъздадено посрѣдствомъ най-сложни творчески процеси, ние ще внесемъ самобитни, неповторими, рѣзко